

klasicistních oper 1940 Zámečník (Kohout), 1941 Oční lékař (Jírovec), navázaly na tradici uvádění domácích i cizích zpěvoher (Bizet, Humperdinck, Offenbach, Škroup, Blodek). V únoru 1945 LD vybombardováno, fundus zničen, v původním rozsahu se ho nikdy nepodařilo obnovit.

Na zrenovované scéně zah. 1946, Zlatá rybka (Kučera), r. Kolár, v. Vl. Leština, 1951 Jak se uhlí pohněvalo (L. Tittelbachová). Maňáskářská zájezdová skupina Kašpárek partyzánem, Směšná práce (Gradov). 1949 pro dospělé Fraška o kádi, JH, pro děti Veselá medvíďata. 1950 142 představení. Po zásahu úřadů, které LD Umělecké výchovy 1951 vypověděly z Raisovy školy, občas v Divadle Dětského domu. 1953 se snažil soubor pracovat v ZK Čs. spisovatel, MJF, Estráda s písničkami, ilustrovanými plošnými loutkami Vl. Leštiny. Účinkoval i v začínající televizi. Po 1953 zcela zanikl, řada členů do ŮLD.

Koncem 30. let činné i LD Orla, 1936 okolo 100 představení. Po 1945 maňáskový a div. soubor ČSM Papíráčci, vedl mladý člen Nd Miloš Nesvadba, 1949 hl. cena STM. 1946 LS DTJ. 1946-1948 Divadélko naší ulice, maňásková scéna hadrových umělců. 1947-1958 ATOM, div. loutkový kolektiv.

Od 1951 do zač. 90. let Lkr ČSM Pedagogického gymnázia Praha 12, Korunní, ved. O. Rödl, který tu před zal. souboru pořádal loutkářský kurz. 1951 50 členů, O domečku na kopečku (Maršák), účast na 1. LCH.

70. léta DLS Cedníček ZDŠ Slezská, h. s maňásky, 1977 Honza, čert a Kašpárek (Čtvrtek).

415 / Hra pro zalezlíky, Dětský loutkářský soubor ŮDPMJF, vedoucí a režie Hana Budínská, 1962.

ŮDPMJF

Hana Budínská (*1933), 1954-1992 ved. mnoha DLS v ŮDPMJF (poté loutkářský úsek oddělení estetické výchovy ŮDDM, IDM). Jedna ze zakladatelských osobností dramatické výchovy v Čechách, měla rozhodující vliv na vývoj oboru, zejména na dětské LD, (pod ved. H. Budínské zde působili např. J. Vyšehrad, M. Matějů, J. Trnka, L. Richter, J. Provazník ad.), autorka řady loutkových her, věnovala se publikační činnosti. 1965-1977 provozovali členové souboru Divadlo v Nerudovce (viz Malá Strana). Od 1961 v průběhu 28 let např. insc. pěti jejích dětských a mládežnických skupin v její r. 12x na LCH. V 60. letech rovněž účast na ŠP, od poč. 70. let častá účast na NP DDS. Kromě dětských souborů pracovala i se soubory středoškolskými a dospělými.

1971 nejstarší skupina přijala název Blažejíček, Pohádka z Pipinička (Pan Pimpipán A. Radoka). 1972 přejmenován na Paraple. První insc. 1973 Růžičku bráti (Zpěvy sladké Francie). Od 1973 soubor ved. a r. , též h. Jar. Provazník a L. Richter. 1978 se z Paraple vydělila Skupina P. S., ved. a r. Jar. Provazník, orientace na stínohru, 1979 Romeo a Julie, 1980 Definice

416 / Paraple, Balada o Tristanovi a Isoldě aneb Osude... Scénář a režie Luděk Richter, 1980.

stínu (na motivy Andersena), 1982 Ostrov, 1985 Dveře. Od 1991 volně pokračování mladší DS Běžná hlava, ved. Jiří Provazník, LD, alternativní, netradiční činohra, viz Dejvice.

Paraple pod ved. L. Richtra (též upravovatel a autor textů) se zaměřilo na divadlo s loutkami, hledání nových způsobů využití tradice, experimenty s div. prostorem. Loutky K. Vostárek, K. Kerlický. Paraple h. v 70. letech v Divadélku v Nerudovce, od 1978 v Rubínu na Malostranském nám. Mj. 1975 Panna růže, panna kvítek (Staré pověsti české), 1979 Obloha věčně modrá, vášně věčně krvavé (Markéta Lazarová), 1980 Balada o Tristanovi a Isoldě, 1981 Auto z pralesa, 1982 Hanýsek čili Člověk, vedením ŮDPMJF zakázáno, uskutečněno pod Divadlem na kaňku, Říčany, 1983 Kichotání, 1984 Markéta Lazarová, 1985 Faust podle J. W. Goetha. Několikrát ocenění na ŠP, LCH aj., včetně zahraničních festivalů (např. Polsko Dąbrowa Gornicza, Německo Karlsruhe, Postupim, Rakousko Salzburg). Poté profesionalizace L. Richtra. L. Richter také 1980 zal. a pořádal spolu s D. Filčíkem /S/hledání, pracovní přehlídku LS usilujících o tvořivé hledání, publikoval v mnoha čas., vydal několik odb. publikací, učil na DAMU, JAMU, 1990-1994 předsedou České sekce (střediska) UNIMA, stál u zrodu přehlídky Přelet nad loutkářským hnízdem. 1991-1998 odborný pracovník IPOS-ARTAMA pro amatérské loutkářství. 1993 zal. Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež Dobré divadlo dětem (DDD), od 1994 vyd. ČTVRTletník DDD, věnovaný divadlu pro děti.

INFORMACE pro MČAD Alice Dubská. Rkp. 2000. PC ART; Jan Müller. Rkp. 2002. kART.

ČČAD, s. 102, 139, 149, 224; obr. s. 102: Loutky Ladislava Šalouna ke hře Františka Škroupa Dráteník, Umělecká výchova Praha, 1914; s. 139: Hostinský a kejklíř, loutky Víta Skály do hry Žito kouzelník, Umělecká výchova Praha; s. 145: Loutky Bohuslava Buděšinského ke hře Karla Maška Pohádkový zákon, Umělecká výchova Praha, 1932; s. 230: Libuše Tittelbachová: Jak se uhlí pohněvalo, LS Obvodní osvětové besedy Praha XII, r. Jiří Tittelbach, v. Richard Lander, 1951; s. 236: Hra pro zalezlíky, DLS ŮDPMJF Praha, ved. Hana Budínská, loutky vytvořili členové souboru, 1962; s. 309: Luděk Richter: Balada o Tristanovi a Isoldě aneb Osude..., soubor Paraple Praha, r. Luděk Richter, v. Karel Kerlický, 1980; s. 326 Komedianti, DLS ŮDPMJF Praha, ved. Hana Budínská, 1969/70; s. 329: Luděk Richter, Kichotání, podle románu Miguela de Cervantes Saavedry, Paraple Praha, r. Luděk Richter, v. Karel Kerlický, 1982; s. 334: Pásmo starofrancouzských písniček Růžičku bráti, Soubor ŮDPMJF Praha, vedoucí Hana Budínská, 1971-1973; s. 334: Luděk Richter: Balada o Tristanovi a Isoldě aneb Osude...,